

מרכז תורני ללימוד פנימיות
התורה והחסידות
לאורו של האדמו"ר י-ם
מוהר"ר שלום ספרין זצוק"ל

מאורות שלום

שבת קודש פרשת לך לך | י' חשוון התשס"ט | גיליון מספר 219 | שנה חמישית

מאורות הפרשה

אחר הדברים האלה היה דבר ה' אל אברם במחזה לאמר, אל תירא אברהם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאוד (לך לך טו-א) "משל לאדם שנכנס לגן המלך וראה ערמה של קוצים ולקח אותה כדי להביאה לביתו. כשיצא מן השער ראה והנה המלך מסתכל והיה הולך להיחבא. מפני החשש שנכנס ללבו שמא יענש על כך אמר לו המלך בוא אלי אדם טוב ואל לך לפחוד כי עשית לי טובה גדולה שבערת הקוצים מגני כי בין כך ובין כך הייתי מביא אדם שהיה עושה כן. ואע"פ שכוונתך לא היתה לנקות את הגן אלא להנאתך כי מצאת תועלת בה ולקחת אותה, אבל מאחר שהגיעה לי תועלת ממעשיך שנקית את גני ראוי אותה שאפרע לך שכרך. וכן אתה, כל האנשים האלה שהרגת היו רשעים גמורים ומזיקים כמו הקוצים, ושום תועלת לא היתה צומחת מהם. ולכן לא זו בלבד שלא תקבל שום עונש על שהרגת אותם, אלא אדרבה, שכרך יהיה הרבה מאוד. כי אחת ממצות התורה היא ובערת הרע מקרבך".

והנה יש לשאול, ממה חשש אברהם שהיה צריך הקב"ה להבטיחו "אל תירא", ועוד יש לשאול על מה הבטיחו "שכרך הרבה מאוד" וכי אברהם אבינו עבד בעל מנת לקבל פרס? אלא, שידועים אנו שיש סוגים רבים של עבודת ה' והרצון לדבוק בו. יש אשר מקיימים תורה ומצוות עבור למלט נפשם מדינה של גיהנם, ויש שעובדים עבור שכרם בעוה"ב. ואע"פ שאותם שעובדים הם עבור חיי עוה"ב הם ראויים וכשרים, יש להם לערוך חשבון מעשיהם שמא בדקות שבדקות, הייתה פנייה כלשהי במעשיהם, ויצא שכרם בהפסדם. ועל אחת כמה וכמה, אלו המקיימים מצוות על מנת למנוע את צערם בדינה של גהנם, והנה אברהם ירא היה מאוד שמא עבודתו היא לפנייה אישית שלו "אחד היה אברהם", ושמה יבוא לידי גאוה ויצא שכרו בהפסדו, על כן הבטיחו הקב"ה "אל תירא" כי עבודתך לשם שמים בלבד, ומעיד אני עליך שאתה מקושר באחדות ל"אנכי" אשר על כן "מגן לך", שלא תעשה דבר שאינו לשם שמיים חלילה. ולא עוד, אלא שכל ה"קוצים" תאוות מחשכי היצר ביערת מכרם ה' צבאות, רק על ידי הדבקות במידת "מאוד מאוד הוי שפל רוח", על כן שכרך באותה מידה "שכרך הרבה מאוד".

נר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעילוי נשמת
חיילי צה"ל שמסרו נפשם על קידוש ה'
ולעילוי נשמת בכה אליאן בת אהרון לוי ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום
קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100
העורך: בן ישי עוזיהו
כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net>
כתובת דואר אלקטרוני info@ohrshalom.net

מאורות המשל והנמשל

אדם עשיר ובעל נכסים רבים חיפש חתן לביתו ומצא בחור אחד בן תורה ומידות נעלות אך עני ואביון הוא ומשפחתו. התעלם העשיר ממצבו הכלכלי ועד מהרה באו השניים בברית האירוסין. ערך העשיר סעודת מצווה אשר לא הייתה כמוה, והחתן שהיה רעב ימים רבים לא שם אל ליבו דבר אלא רץ אל האוכל ומילא את כרסו מכל אשר לפניו. לאחר הסעודה, שמע החתן כי חתנו מברר על אודותיו ועל אודות בתו, וכעסו גבר עליו, ובה אל חתנו וטען כנגדו, עכשיו אתה מברר אודותי ועל אודות ביתי? מדוע לא עשית זאת בעת האירוסין? כך אמר להם הקב"ה לישראל, כל שר עשיתי לכם בצאתכם ממצרים לא שמתם לב, ועתה מבקשים אתם במדבר ניסים ונפלאות כדי לדעת את גבורתי?

מאורות פרי חיים

"ואת הנפש אשר עשו בחרן", הנכסים אשר בהם נתפשט הה' חלקי הנפש, והכניס אברהם אותם לקדושה. "המושל בכל אשר לו", ולכן שפיר יש על האות "א" ממילת "ויצאו" טעם, רביעי", לרמז על הה' חלקי הנפש אשר נרמזים בהשם בן ארבע אותיות אשר "א" בציור כ"ו [שם הוי"ה] וכל זה בדרך אפשר.

מאורות הסיפור החסידי

ישועה בדרך של כבוד - א
ר' ירוחם היה יהודי ירא שמים שישב על התורה ועל העבודה, ימיו ולילותיו עברו עליו בתורה ובתפילה, וכפי שזה היה נהוג במקרים דומים בעיירות של יהודים במזרח אירופה, היתה אשתו המפרנסת של המשפחה. לאה, אשתו של ר' ירוחם, היתה יוצאת בשעת בוקר מוקדמת לשוק וקונה מהאכרים מוצרי חקלאות שונים, שהביאו עמם למכירה. זה היה כמה תריסרי ביצים, או תרנגולים חיים, או לפעמים שק מלא נוצות של אווזים. לאחר מכן היתה הולכת עם הסחורה שקנתה, לבתיהם של בעלי בתים יהודיים ומוכרת להם ברווח של כמה פרוטות כשכר טירחנה. מאליה מובן, כי רווחים גדולים היא לא יכלה לעשות בדרך זו והפרנסה שהיא הביאה הביתה, הספיקה בקושי כדי למנוע חרפת רעב ממשפחתה.
הזמנים הקשים ביותר התרגשו ובאו על משפחתו העניה של ר' ירוחם, בעונת החורף. כל עוד היו הדרכים עבירים כלשהו, היו אכרים אחדים עוד מגיעים כמה פעמים בשבוע על עגלת החורף שלהם ומביאים מוצרים כלשהם. אולם כאשר השלג כיסה את עין הארץ וחסם את הדרכים, היתה העיירה מנותקת מכל הסביבה ושום איכר לא העיז לצאת מביתו וגם לא מצא ענין לבוא ולהביא דברי אוכל לעיירה. בימים אלה נשארה לאה לגמרי בלי עבודה ובלו פרנסה ובלית ברירה היו צריכים להשתמש בכסף המעט שחסכו בקיץ, כדי שהמשפחה לא תסבול רעב. החורף שבו מתרחש סיפורנו היה קשה יותר מהרגיל. סופות שלג השתוללו במשך שבועות מספר וכיכר השוק עמדה ריקה מאדם. ה"הון החוזר" של לאה, אותו סכום כסף מועט, שכל פרנסת המשפחה היתה תלויה בו, אזל לאט לאט. כאשר היא עמדה להוציא את הפרוטות האחרונות ממש, אזרה לאה עוז והפריעה את בעלה בלימודו. "ירוחם, מה יהיה אתנו" - שאלה אותו, כשהיא שופכת את מר שיחה - "הנה כמעט שאין כבר פרוטה מצויה בבית. אין במה לקנות לחם בשביל הילדים. מה עושים, ירוחם?"
ר' ירוחם הרים את עיניו מדפי הגמרא והשיב בשלות נפש: "אל תדאגי לאה, ה' יתברך לא עזב אותנו עד היום ולא ייטוש אותנו גם להבא. האם אבדת, חס ושלוש, את הבטחון?"
"בטחון על קיבה ריקה אינו משתיק את הרעב" - השיבה לאה מרות. מה אתן לילדים לאכול?!" - היא הוסיפה להקשות. "תסמכי על ה' יתברך!" - השיב ר' ירוחם ושב אל לימודו. מאוחר יותר בשעות הערב, כאשר היא השכיבה את הילדים הרעבים לישון, חזרה לאה ושאלה את בעלה מה יאכלו הילדים הרעבים, והתשובה שהוא נתן לה, לא הרגיעה אותה כלל. "אני רק אשה פתיה ולא יותר מזה ואם אני חוטאת בשפתי, שימחול לי ה' על כך, אולם אם אינה יכולה להסתכל ולראות את ילדיה רעבים. מה יהיה מחר? מה אתן לילדים לאכול מחר בבוקר?"
ר' ירוחם שמע אותה בסבלנות ונתן לה לדבר כדי להקל על ליבה, לאחר מכן הוא חזר וביקש אותה להירגע ולבטוח בה'. באמצע הלילה יצא ר' ירוחם החוצה. ירח מלא האיר את החשכה. כאשר חזר על עקבותיו כעבור זמן מה, הוא הבחין במשהו נוצץ בערמת האשפה שעמדה ליד הבית. הוא התכופף ולהפתעתו מצא שם מטבע, בהכנסו הביתה הוא רחץ את ידיו, ושטף גם את המטבע. ר' ירוחם קבע בהשתוממות, כי זהו מטבע של כסף!

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמות וברכות.

ליצירת קשר - בית המדרש אור שלום -

ת.ד. 88 מיקוד 90100

קרית ארבע מיקוד 90100

